

Avisens testtrytter slapper af på en af de lette strækninger af en timelang, varieret etape.

Foto: John Jessen Hansen

"Jeg genkendte flere stigninger"

De nye computertilpassede motionscykler smagte mere af landevej, end Villabyernes testtrytter havde troet muligt

Af Carsten Legaard

De første tre-fire kilometer gik legende let. Så mødte jeg en stigning, der mindede slænde om den lange stigning på Kongevejen mellem Birkerød og Allerød. Ikke nogen stor udfordring, men genkendelsen forplantede sig alligevel op gennem benene.

Sådan startede min test på de nye computertilpassede motionscykler.

Hjemmod slutningen af det timelange program kom den længste stigning, og følelsen var ikke til at tage fejl af: Geels Bakke.

På et af de lange lige stræk forsøgte jeg at tage et samlet overblik over oplevelsen. Med lukkede øjne havde jeg ikke spor svært ved at høre de ikke

eksisterende hjul synge mod asfalten. Til gengæld føltes tråddet ikke helt rigtigt. Jeg havde ikke kraftoverførslen fra tandhjulene, men jeg vil ikke ligefrem sige, at jeg savnede det. Modstanden var der, og musklerne fik lov at arbejde.

Jeg vil heller ikke påstå, at jeg savnede regnens pisken mod brillerne, grussprøjtet op ad ryggen og de lumske kastevinde langs Esrum Sø.

Musik til arbejde

Instruktøren Morten Jensen sørgede for, at vi kom igennem forskellige terræner, gearstigninger, kadencer og pulsbelastninger, og han styrede os både med kommandoer og ved at skrue op og ned for pitch og tempo i den ledsa-

gende fitnessmusik.

Musikken var ikke noget fremmedelement, den har vi også med på landevejen nu om dage, takket være iPod.

Tyve minutter ude på etappen kastede jeg al skepsis over bord og koncentrerede mig om at træde mig længst muligt frem i kadence og puls uden at overbelaste hverken vejtrækning eller udholdenhed. Jeg ville også gerne med hjem.

Hjem kom både jeg og de øvrige tyve på det tidlige morgenhold 6.15-7.15. Vi nåede alle over målstreger i samme splitsekund, for det geniale ved eLenzor cyklerne er, at alle kan køre de samme stigninger i de samme kadencer. Man kører nemlig med hver sit individuelt tilpassede handicap. Så selv om jeg er en årgang 1952 med svag ryg og tillært forsigtighed, faldt jeg på ingen måde igennem på Advanced-holdet for viderekomne.